

Vzdálená tvář

Luboš Pospíšil

Vzdálená tvář tvého měsíce
se v noci rozplyne
milá chtěj ode mne co nejvíce
však nic co není mé

Tvoje je zlaté slunce a můj je
jenom nahý stín
když v horké noci tvé taje sníh
a já se ztrácím s ním

Pluj nocí až tvým tělem zazáří
před tváří světa se mnou stále pluj
nikdo znovu nespatří takový sňatek
tvůj a můj

Pluj nocí až tvým tělem zazáří
před tváří světa se mnou stále pluj
nikdo znovu nespatří takový sňatek
tvůj a můj

Vzdálená tvář tvého měsíce
se ve mně rozplyne
ty ale spálíš jak svíce
všechno co bylo mé

Tvé bylo zlaté slunce
a můj byl jenom nahý stín
když v horké noci tvé roztál sníh
a já se ztrácel s ním

Plula jsi nocí, tiše zářila
svým tělem do tmy, tak si opakuj
nikdo znovu nespatří takový sňatek
tvůj a můj

Plula jsi nocí, tiše zářila
svým tělem do tmy, tak si opakuj
nikdo znovu nespatří takový sňatek
tvůj a můj